

Pas endavant en la beatificació de màrtirs claretians catalans

Dij, 3/03/2016 per Catalunya Religió

(Glòria Barrete -CR) Entre els mesos de juliol i novembre de 1936 -època de la Guerra Civil- 109 claretians van morir per causa de les seves creences religioses. Un exemple del gran nombre de màrtirs de l'Església Catòlica que van sorgir arran del conflicte armat i que té causa oberta de beatificació. Ara, la causa de 'Mateu Casals i 108 companys més' fa un pas endavant.

La Congregació per a la Causa dels Sants ha aprovat la *Relatio et vota*, i ara manca només que la comissió de cardenals establerta per a aquesta qüestió aprovi i determini el dia i l'any per a la beatificació d'aquests màrtirs, que ja es poden anomenar Servents de Déu.

La majoria, catalans

En total són 109 en aquesta causa, "una bona colla", afirma el claretià **Josep Armengol**, superior de la comunitat de Vic. En total a l'època de la Guerra Civil en van matar 271, "77 que ja tenim beatificats, i 109 que queden", tot i que n'hi ha més però no en tots els casos s'ha pogut presentar proves ni testimonis.

La majoria de claretians eren de Catalunya, però n'hi ha també de diferents llocs de l'Estat Espanyol: "Van matar molts a Cervera perquè hi havia la universitat i teníem la comunitat gran d'estudis de teologia, hi havia noviciats, postulants". També els va tocar el rebre a claretians de Barcelona, Sallent, Vic o Lleida, entre d'altres.

Molts d'ells, joves

"Eren predicadors, vivien en comunitats i anaven per diferents pobles, la majoria eren encara estudiants, d'altres eren religiosos, i molts d'ells joves, fins i tot alguns tenien sols 16 anys". El fet de ser sacerdot o estudiar per ser-ho va ser la causa per morir.

Sovint, com en l'acte massiu de beatificació a Tarragona l'any 2014, la societat interpreta aquests actes com un judici de l'Església contra els assassins. Armengol pensa tot el contrari, que "per a la congregació és un goig aquest pas endavant perquè va ser gent fidel fins al final i que va preferir donar la vida abans que renunciar a la fe cristiana".

Un reconeixement, no un judici

Per al claretià de Vic aquest possible acte futur no és en cap cas un u contra u, sinó "un reconeixement a unes persones que van donar la vida per Déu". El testimoni de perdó d'aquests màrtirs claretians és avui dia exemple per a la

congregació: "Els perdonaven tothom i nosaltres perdonem tothom", això no treu, però, que se'ls vulgui recordar en un acte litúrgic.

La causa es va obrir immediatament després de la Guerra, "però això porta molt de temps". Es van començar a recollir proves, testimonis de molta gent, fins i tot dels que els van matar i van declarar que els havien matat. Dins l'elevat nombre de màrtirs la congregació vol destacar un, el germà **Ferran Saperes**, anomenat 'Màrtir de la Castedat'.

"El van fer patir molt", explica Armengol, "el van portar per prostíbuls per fer que tingués relacions amb dones i no van aconseguir res". De fet, fins i tot les mateixes dones quan es van assabentar que aquell noi era un dels religiosos de la universitat de Cervera es van enfadar amb els milicians "i els van engegar tots a fora". Al final el van afusellar al cementiri de Tàrrrega, "el van fer patir molt".